

זהר שיר השירים

לעפר ויהיה רצון המלך בה, זכאי זה מי שיזכה לדור ההוא, אשרי חלקו בעולם הזה ואשרי חלקו בעולם הבא: (זוהר חלק ב-ט).

השגחה על ישראל בעת הגלות

"דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו וגו'". פתח רבי יצחק ואמר "וְנִתְּתִי מִשְׁפָּנֵי פְתוּכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם" (ויקרא כו, יא). זכאים הם ישראל, שזכו שמשכון זה יהיה אצלם מן המלך העליון, ובכל מקום שגלו ישראל שכינה עמדם, שאף על פי שהם בגלות, בא הקדוש ברוך הוא בכל ראש חודש ושבת ומועד להשגיח עליהם, ולהסתכל במשכון ההוא שיש לו אצלם, שהוא חמדה שלו, משל למלך שסרחה נגדו המטרונה, הוציאה מהיכלו, מה עשתה, לקחה עמה בנו, שהוא חמדת המלך ואהבת המלך, ולפי שעוד דעת המלך על המטרונה הניחו בידה, ובשעה שעולה רצון המלך על המטרונה ועל בנה, היה עולה על הגנות וירד על המדרגות והרים כתלים להסתכל ולהשגיח בין נקבי הכתלים עליהם, כיון שרואה אותם, מתחיל לבכות מאחורי חרכי הכותל, ואחר כך הולך לו, כך ישראל אף על פי שהם יצאו מהיכלו של המלך, משכון ההוא לא עזבו, ולפי שרצון המלך על ישראל, הניחו משכונו עמדם, ובשעה שעולה רצון המלך הקדוש על שכינתו ועל ישראל, עולה על הגנות, "מִקְפִּין עַל הַגְּבָעוֹת" יורד מדרגות, ומרים

המיטה צריכה לעמוד בין צפון לדרום והסוד בזה

וסוד זה למדנו שהקדוש ברוך הוא נותן מטתו בין צפון לדרום¹³¹, והיא נאחזת לאותה המדרגה שנקרא בן בודאי¹³², ולכך יש להם לאנשים לתתן מטתם בין צפון לדרום, וכך למדני אבי, שבעבור זה נותנים להם בנים זכרים, שהרי הוא היה מתכוון כנגד אמונה שלימה העליונה בכל השלימות לעומת הקדוש ברוך הוא, שהוא בין צפון לדרום, ולעומת כנסת ישראל שמאירה בין צפון לדרום, ולכך נותנים לו בנים זכרים, ובכל נצרך להראות עשייה כדמיון שלמעלה, וכמו שמראה העשייה שלמטה כן גם נתעורר למעלה וזה נתבאר, ועוד ביארנו בודאי שמטתו שלשלמה היא בין צפון לדרום להתחבר בהגוף, ואז נעשה כלל אחד להתברך העולם. (זוהר חלק ג-קיה):

לעורר את מידת האהבה ויהי רצון המלך בשכינה

"הִשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת וגו'". אמר רבי שמעון "בְּצַבָּאוֹת", זה המלך (מושיח) שנקרא צבאות, "או בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה", אלו שאר חילות ומהנות שלמטה, "אם תַּעֲרִו וְאם תַּעֲוֹרְרוּ אֵת הָאֱהָבָה", זה ימינו של הקדוש ברוך הוא שנקראת אהב"ה, עד שתחפין, זו השוכבת

זיו הזהר

ומלשון הזהר דכאן מוכח כדבריו שכתב דהא בן דכר איהו בין צפון לדרום, וידוע שהתפארת שהוא נקרא כן דכר ראשו למזרח שהוא אבא, ורגליו למערב שהיא מלכות, וצדדיו בין צפון לדרום, עכ"ל. צז. פירוש שהמלכות ממדווגת עם התפארת שהוא בין צפון לדרום.

צז. פירוש זה התפארת כמבואר: במקדש מלך מביא כאן שבשלחן ערוך אורח חיים סימן ר"מ כתב, יזהר ליתן מטתו ראשה ומרגלותיה זה לצפון וזה לדרום כי כן הוא פירושו של בין צפון לדרום, אבל האריז"ל כתב בספר הכוונות שצריך להיות ראשה למזרח ומרגלותיה למערב וצדדיה בין צפון לדרום עכ"ל האריז"ל,